

גליון שיחת חברים מימי הנחל

יו"ר ע"י
איחוד האברכים הצעירים דחסידי ברסלב ירושלים
שע"י "מורשת הנחל"

מנחם אב תשע"א

גליון א'

דבר האיחוד

זה היה לפני שבועיים ביום שני בצהריים.

כמעט ארבעים אברכים, התאספו כולם כאחד ב"מקלטי הנחל" – המקלט השוכן מתחת לשכונה הירושלמית הותיקה בתי נייטן (שזה כמה שנים זוכה לשמש את אנשי הצדיק, ובפרט לצרכי חבורות "מורשת הנחל" ומכאן שמו נאה לו מקלטי הנחל) למעמד הגדול – אשר כמדומה לא היה מימות רביז"ל ועד עתה – מסיבת סיום הספר הקדוש "שיחות הר"ן", שנלמד מדי שבוע בשיחת חברים ובפולפול התלמידים.

לא חודש ולא חודשיים, לא שנה ולא שנתיים ארך הלימוד, יותר מחמש שנים רצופות, שהתאחדו ונקבצו האברכים היקרים אנשי הצדיק, בערבו של יום שלישי אחרי תפילת מעריב, בביתו של אחד החברים, להתחזק ביחד בספרו של רביה"ק ספר שיחות הר"ן, אחרי לגימה המקרבת, הקריא אחד האברכים, שיחה אחת או שתיים, וכל אחד החל להוציא מחשבותיו והגיגי לבו, את כיסופיו ואת רצונותיו, ע"פ ההתעוררות או ההתחזקות ששמעו זה עתה, יוצא מפורש משיחת רביה"ק, זה מעלה איזה עצה כיצד לקיים למעשה דברי רביה"ק וזה מוסיף פרפרת נאה ששמע מפי אנ"ש.

כך מדי שבוע בשבוע נתחווירו ונתלבנו, נתבהרו ונתחזקו עוד שיחה ועוד שיחה, עוד עצה ועוד עצה, עד שזכינו בעזרתו יתברך שמו לעשות מסיבה לגמרה של תורה, לשמוח יחד בשמחת התורה שמחת סיום הספר הקדוש שהתקיים כאמור ביום שני פרשת מטות.

סביב שולחנות ערוכים מלאים בכל טוב התיישבו האברכים בהתרוממות מרובה, בהמשך הסעודה זכינו לשמוע דברים נפלאים מפי הרה"ח ר' שמעון שפירא שליט"א, על גודל מעלת הספר הקדוש "שיחות הר"ן", וכידוע שרביה"ק בירך לר' אהרן רבה של העיר "ברסלב", שיזכה בעולם הבא להבין את השיחות חולין שדיבר, וכ"ש שיחות קודש עמוקות ונוראות כאלו, שאדרבא מרוממין את החולין לקדשי קדשים בעצות אמיתיות ונפלאות, וכן הזכיר כמה שיחות ופירש אותם לעובדא ולמעשה.

גלי השמחה וההתרגשות שהתפרצו מלבבות האברכים, כשגמר הר"ר ראובן שיף שליט"א את דברי רביה"ק בשיחה האחרונה: "ולשומעים יונעם ותבא עליהם ברכת טוב" איימה למוטט אף קירות הבטון העבות של המקלט, יד נתחברה ליד, ורגל עם רגל התרוממה, ובשמחה נפלאה פצחו בשירת: "בך רבינו נגילה ונשמחה בך", דקות ארוכות רקדו ושרו ומחו כף אל כף, על הזכיה הגדולה שנפלה בחלקנו ללמוד לסיים את ספרו הקדוש של רבינו זיע"א.

אחר כך נשא דברים הרה"ח ר' ישראל מאיר ברנר שליט"א לכבודה של תורה – תורת רביה"ק והודעונו... הודעונו לשמוע דברים היוצאים

מלבו של ברסלב'ר חסיד מהדור הקודם, שעוד זכה להכיר את אנשי שלומינו עובדי השם, שהדגינו – ולו במקצת את העובדים באומן ובפולין שבערו לד' יתברך ליל ויומם בלא מצא מנוח, [ראה תמצית דבריו הנוראים מעל"ד]

ואז התנוצץ הרעיון.

דבריו הנוקבים חדרי בטן פילחו את לבבינו וטלטלו את נשמותינו טלטלה עזה, התודענו אל קביעתו ללא עוררין, שבלתי חבורה – בלי להתאחד כולנו כאחד אי אפשר, אי אפשר להיות עובד ד' באמת, ומכ"ש שאי אפשר להיות ברסלב'ר חסיד אמיתי בלא קיום רצון רביז"ל שאמר: "רק תחזיקו עצמכם יחד – רק" – או תהיו אנשים כשרים".

ע"כ נתלכדנו כמה חברים והגשמו את הרעיון, התכנית יצאה לדרך והנה היא לפניכם:

גליון "שיחת חברים – מימי הנחל"

כשמו כן הוא, "כי גם צריך כל אחד לדבר עם חבריו ביראת שמים, כדי לקבל התעוררות בלבו מהנקודה שיש בחבירו יותר ממנו, כמו שכתוב: 'ומקבלין דין מן דין', כי בזה הבחינה שיש בחבירו יותר ממנו, זאת הבחינה הוא בחינת נקודה, ושם בהנקודה הזאת שורה האהבה: [לשון רביז"ל בתור' לד ס"ח] וזה הגליון יהיה לפה ולמליץ לכל האברכים להוציא הנקודות שיש בלבם לכתבם על גליון, ובוה נרבה האהבה והאחוה להרגיש קירבה ושייכות בין אנשי שלומינו, וכן גליון זה ישמש לפרסם בין האברכים כל התארגנות טובה בעיני רביה"ק.

הגליון יכלול בעז"ת מאמר מאחד האברכים בפרשת השבוע או בענינא דיומא, וכן חדשות בעניני החבורות, שמחות אצל האברכים וחברי קופת אנ"ן, ועוד נושאים כאשר עיניכם תחזינה.

ובכן אברכים יקרים, כמקובל עלינו בכל דבר שעושים למען כבודו יתברך שמו ובפרט בעניני רביז"ל מתגברים ע"ז מניעות עצומות, לכן הבה נרבה בתפילה ובקשה לפני בוכ"ע שנוכה לראות הגליון יוצא בהדרתו בקביעות להתאחד ולהתחזק בעבודתו יתברך להתקרב לצדיקי אמת באמת ולקיים עצותיו בתמימות.

עוד בקשתנו שטוחה, מכל אחד ואחד מחברי האיחוד, לבל ימנע נקודתו הטובה מחביריו ויחרוט בעט ברזל על נייר מחשבות לבו רצונותיו וכיסופיו למען יתחזקו בו רבים, וכן הוספות והערות למאמר או שיחה, כמו כן מי שיש לו רעיונות והצעות למען שיפור הגליון, אנוני פתוחות לכל אשר נמצא כמועיל למען הכלל. ואנו תפלה לא-ל עליון שחפץ ה בדינו יצליח אמן.

העורך
ש.ג. גודלסקי

דברים חוצבים להבות אש

מפי הר"ר ישראל מאיר ברנר שליט"א

בגודל מעלת האחדות וההשתתפות בחבורה שנאמרו במעמד סיום "שיחות הר"ן"

דיבורים לא שומעים מאף גדול בדורנו. זה יכול להיות לפעמים אפילו סתם איזה 'קרעכץ'. יכול להיות שיש בעולם יותר גדולים, אבל ה'קרעכץ' של ברסלבער חסיד אין במקום אחר.

רבינו רצה מאוד שנלך עם איזה 'תורה' חודש, חודשיים, אבל זה בעיקר לבעלי מוחין כמו שהיו פעם, אבל היום [ברוב הזמן] אין לנו מוחין כאלו אנחנו אנשים פשוטים. אני כשהייתי בחור צעיר הדריכו אותי ללמוד כמה פעמים השתפכות הנפש ומשיבת נפש, ללמוד שיחות הר"ן חיי מוהר"ן וליקוטי תפילות, ואפילו לא דיברו ללמוד הרבה ליקו"מ. ר' גדליה קניג כשהיה נוסע ממקום למקום היה לוקח עמו ספר שיחות הר"ן קטן והיה חוזר הרבה על השיחות בע"פ. ר"ש שפירא היה לו קביעות ללמוד עם ר' הירש לייפל כאן ב'שול' למטה כל יום בצהריים מכתב מ'עלים לתרופה' וזה היה הקשר ביניהם. שמעתי מר' יעקב מאיר שכטר שהגאון ר' שלמה וקסלר היה בעל מוח עצום ונפלא והיה לומד כל יום עם ר' נתן בייטלמכער - שלא היה דומה לו כלל במוחו ובהשגתו - כמה דפים 'סיפורי מעשיות' דיבורים פשוטים בלשון רבינו הק'.

צריכים להתחזק מאוד בענין של החבורה, שלפעמים יש חלישות הדעת מהחברים וכדו' כבר אמר רבינו "המנין שלכם בוקע רקיעים". ועצם הענין שנמצאים עם אנ"ש ביחד אזי האור של רבינו מאיר ביתר שאת. וראיתי דבר פלא בספר 'לקוטי אמרים' - תניא' ב'אגרות קודש': "כשעשרה אנשים יושבים ביחד ואומרים שירות ותשבחות להשי"ת אפילו אין מדברים דברי תורה, אין מלאך ושרף יכול לעמוד במחיצתם".

וזה המעלה של החבורה שנמצאים יחד, מתחזקים יחד ורוקדים ביחד, ההתחזקות הזאת אין לתאר ולשער מעלתה. אברך חושב אולי זה ביטול תורה וכו' צריכים לדעת: מחבורה לא מפסידים! א"א לדעת כמה זה משיפע לנצח נצחים!

ישנם החושבים שעיקר קירוב רחוקים זה לעשות בעלי תשובה וכדו', העיקר הוא לקרב את הקרובים - החבורה שלך.

אחרי נישואי באו אלי כמה אברכים ואמרו לי שרוצים לייסד ביהכנ"ס ליוצאי הישיבה בה למדנו, להתפלל ביחד. עניתי להם: אם בישיבה לא אמרנו שלום א' לחבירו היאך אתה רוצה שיהיה לנו קשר אחרי החתונה? ...

כשמוצא אחד את השני ואינו אומר לו 'שלום עליכם' היאך הוא יחזק אותו בעבודת ד', איך ישפוך לך את לבו?

אבל כשיושבין בחבורה אחת על שולחן אחד אוכלים ושותים ביחד אפילו אחד שונה מהשני, אבל זה מקשר אחד עם השני וזה מחזק אחד את השני,

התחזקות זה לא רק מגדולי אנ"ש!

עיקר ההתחזקות זה מחבר בן גילך עם המעברים שלך.

השי"ת יוכנו להתאחד ולהתחזק בדרך רביה"ק אכ"י.

השיחה האחרונה בשיחות הר"ן בתחילת השיחה נוגעת מאוד לדורנו אנו. מה שרבינו אומר כאן לענין מה שאומרים שבשנים קודמות היה טוב יותר וכו' וכן אומרים שפעם היו עובדי ד' וכדו'. בצעירותי היה ג"כ חבורות לבחורים והיה נקרא "מבא הנחל" שניהל ר' מרדכי טורץ שליט"א, היו חבורות 3 פעמים בשבוע עם ר' משה קרמר שליט"א, פעמיים למדו את התורה החודשית ופעם אחת דיברו שיחת חברים. היינו יחד בליל שישי בחצות, למדנו תורה בעיון עם ביאור הליקוטים. אבל כעבור תקופה מסויימת נתפרדה החבורה. קרא אז ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א אסיפה לכמה אברכים מבוגרים אצל ר' אברהם ירבלום שליט"א, באמצע נענה אחד מהאברכים היותר מבוגרים - ר' אפרים נחמן אנשין שליט"א ואמר: "קראו כאן אסיפה לאברכים מבוגרים, חבל חבל שאברכים לא יושבים ומדברים ביחד, לזה יש מרדת הפרנסה, זה טרוד בחינוך הילדים, יש היום כאלו נסיונות ואין לו חבר קרוב ללב שיוכל לדבר איתו שיוכל לשפוך לפניו את ליבו שיוכל לשוחח בעבודת ד'".

חושבים שבלי איזה חבר טוב בלי מסגרת אפשר להתחזק, ידוע דברי הזוה"ק שכשיהיה בי כנישתא חדא לש"ש אז יהיה שלימות התיקון. כשיש חבורה שנמצאים ביחד ומתחזקים אחד עם השני אפילו אם מחסירים פעם פעמיים אבל קשורים לאיזו מסגרת לא יודעים כמה שזה עוזר, הרי על כל אחד ואחד עובר עליו הרבה 'שלא כסדר' במחשבה דיבור ומעשה בכל מיני עניינים הטורדים את האדם, אבל כששומעים שגם על השני עובר כמה זה מחזק ומחיה וכמו שרבינו"ל אמר אילו היה א' אומר לו 'אחי חזק' היה מועיל לו הרבה לעבודת השי"ת.

הרבה אנשים באים אליי ושואלים: פעם היו עובדי ד' רלו"צ בנדר ר"ש שפירא ר"ש הורוויץ ועוד, רוצים גם היום לראות 'עבודות', לראות 'עובדים', ר"מ שכטר כשדיבר לצעירים היה חוזר הרבה פעמים ואומר: מה שעבר על רלו"צ בחצי שנה עובר עלינו בשבוע אחד, אל תסתכלו עליו שיש לו שיעורים כסדרן, והירא"ש, ואכילה בקדושה. מוהרנ"ת כותב שכהיום עובר על כל א' וא' אלפים ורבבות מעברים, יכול להיות שמה שעבר פעם על אדם בשבוע אחד עובר היום ביום אחד. וזה רק מחמת שאין מספיק התחזקות. אל תחשוב יש היום עובדים אין עובדים תהיה אתה 'עובד ד' תתפוס איזה פינה תתחיל לעשות התבודדות וזה עיקר ההתחזקות - לחדש את עצמו בעבודת ד'.

כל אחד חושב שמה שעובר עליו זה הכי גרוע, אבל כשיש לו חבר נעורים מהחבורה ומדבר איתו בתורה וירא"ש ומחזק אותו שגם עליו עובר כך ואומר לו: 'הבה נתחזק ביחד, בא נתגבר קצת, זה לא כ"כ קשה' זהו 'טובים השניים מן האחד' וזה מחזק את הקשר אחד עם השני. וידוע האמרה על הפסוק: "האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים" שבאחרית הימים האלה צריך להיות 'האספו' ע"י התאספות בחבורה שמדברים ביחד ואפילו רק דיבורים פשוטים, אברך חושב 'מה אני כבר מקבל כאן?' לא מדברים שיחות מרלו"צ, לא מדברים מהעבודות של ר' שמואל שפירא, אבל בברסלב זה לא משנה אם זה מא' העובדים או מאברך פשוט, העיקר שזה דיבורים מהצדיק שנוכל להתעורר עי". וכאלו

מה רוצים כאן?

מאת אחד האברכים

ובכן, עומדים אנו בפתחו של גליון חדש.

לפעמים, פלא בעיני איך עדיין אין אנשים מיואשים מלהוציא עוד חוברת, ועוד גליון, ועוד עלון, ועוד מדור, ועוד מאמר, ועוד כתבה.

או במילים אחרות: איך עדיין אין אנשים עייפים לקרוא עוד חוברת, ועוד גליון, ועוד עלון, ועוד מדור, ועוד מאמר, ועוד כתבה.

אל תחשדו אותי ביאוש חס ושלום, כי אע"פ שאני באמת מיואש לפעמים. אבל שאלתי זו אינה שאלה של יאוש, אלא שאלה של בירור: מה באמת המטרה כאן? האם באמת עורך הגליון החדש סבור שהוא זה שהולך לתקן את העולם?

ומהצד השני: מהי מחשבתו של האברך שקורא כרגע את הגליון החדש, או את המאמר הנוכחי? האם באמת הוא סבור שהוא הולך לגלות כאן משהו חדש? האם הוא באמת סבור שמאמר זה, הוא זה אשר יפקח את עיניו ויוציא אותו מהמלכודת?

*

מסתמא יהיו הרבה אברכים, שלא כל כך יודחו עם השאלה שלי. הם יחשבו עלי בליבם: מה רוצה הבן-אדם הזה? מה הוא מסבך את העסק? ברוך ה' יוצא עלון חדש, אור חדש. מה הוא מחטט בתוך המחשבות? תן לחיות!

אולי יש בזה אפילו איסור של 'חקירות'...

כי אכן, רובם של האנשים, כשהם כותבים / קוראים עלון או מאמר, הם כותבים / קוראים זאת לשם שעשוע. או לכל היותר: לשם קבלת הארה, ותו לא. ולכן לא כל כך מטריד אותם מה הם רוצים כאן, ומה מטרת הגליון.

*

ממש כך, נוהג הדבר בנסיעה על קברי צדיקים.

אם פעם היתה לנסיעה משמעות עמוקה, והסתתר תחתיה רצון ברור ומוגדר; לצעוק, להתחנן, לבטל תאוות וכיו"ב. הרי שכיום רובם של הנוסעים נוסעים לשם נסיעה, ומקווים שבהמשך הנסיעה יתברר כבר גם מה המטרה...

אם יגיעו למעיינות, יבינו למפרע שמטרת הנסיעה היתה להירטב... אם יגיעו למדבר, יבינו למפרע שמטרת הנסיעה היתה להיצלות בשמש... ואם יגיעו לשלל מקומות שאין להם הגדרה ברורה, יבינו למפרע שהמטרה היתה סתם לנסוע... הרי בערב ראש חודש צריך לנסוע... (הגומתי קצת... אבל לא נורא...)

פעם ידעו שצריך להגיע לקברי צדיקים, וכדי להגיע צריך לנסוע. היום יודעים שצריך לנסוע, וכדי לנסוע צריך קברי צדיקים...

וה"ה לענייננו: פעם ידעו שצריך לבטל את התאוות, להתקדש, לעלות מדרגא לדרגא. וכדי לזכות לזה, יש צורך בשיחת חברים, במכתבים, בגליונות.

היום יודעים שצריך שיחת חברים, מכתבים, עלונים, מאמרים. וכדי שייהיה ממה לכתוב, כותבים קצת על התאוות ועל שאר שלל הנושאים שביהדות...

*

רבינו כבר קבל על כך ואמר: אל תהיו מהחסידיים שנוסעים, ואינם יודעים לשם מה נוסעים. חוזרים, ואינם יודעים עם מה חזרו...

ובכן: אל תהיו מהחסידיים שקוראים ונהנים, ולא יודעים לשם מה. מניחים

את הגליון אחר קריאתו, ולא יודעים בדיוק מה הרוויחו כאן...

*

כשאברך מתחתן [או חוגג כבר את ה"עשור" או את ה"יובל" לחתונתו], צריך שיהיה לו ברור מה הוא רוצה, ומה רוצים ממנו.

אם "תפילה בכח" או "קדושת הברית", זה רק נושא לשיחת חברים, או רעיון טוב למלאות בו שני מדורים בגליון - האברך בבעיה. כי גם אם הוא יתעורר, 'כבולעו כך פולטו'... (ומי שלא למד יורה דעה, או שלמד ונבחן, רק פשוט לא הבין מה הוא אומר, אז נסביר מהו המושג הזה לענייננו: שכשם שבלע וקיבל התעוררות, תוך 5 דקות של קריאת המאמר. כך לא יקח לו יותר מ-5 דקות, לפלוט את כל מה שקיבל...)

אבל אם האברך יודע בבירור בשביל מה הוא התחתן, ובשביל מה הוא הגיע (או סבא שלו הגיע) לברסלב. ואצלו "תפילה בכח" או "קדושת הברית", זה לא לוקסוס או דבר טוב, אלא 'הכרחיות'. אז יקבל את התועלת האמיתית מקריאת עלונים ומאמרים, כי הלא הם יאירו את עיניו איך להשיג את שאהבה נפשו.

*

כללו של דבר:

אם אין אני לי, מי לי. אברך שמעוניין בחיים טובים אמיתיים, עליו ליישב דעתו, ולדעת בשביל מה באתי לעולם הזה. אחרת, גם אם יתעורר ויחזור ויתעורר, הרי שייכבה ויחזור וייכבה.

אם אחד בא לעלון זה לחטוף עוד כמה אורות, זה גם טוב, אבל זה לא זה. רבינו מחפש אברכים שרוצים למצוא אצלו דרך העולה בית א-ל. מי שלא ברור אצלו לאיזה 'בית א-ל' הוא אמור וצריך להגיע, גם אם יציבו אותו בתוך הדרך העולה לשם, הוא יתענג על אורות, ואף פעם לא יגיע...

*

ולכן הבה נגדיר ברורות, 'מה באמת רוצים כאן!' מהי מטרתו של הגליון, ולאן הוא אמור להוביל אותנו.

המטרה אחת ויחידה: "לאחד, לגבש ולחזק את כל האברכים הצעירים, להיותם חבורה אחת, לחוש קירבה, להרגיש שייך עם 'אנשי הצדיק', יחדיו ללכת בדרך עצתו".

רשימת האברכים המתעדכנת כבר אכלה יותר מ-3 עמודים, המספר כבר עבר את ה-130...

ובפועל... איש תחת גפנו ותחת תאנתו, כל אחד עסוק עם החברה שלו, בשכונה שלו, בביהמ"ד שלו... אין משהו שיאגד את כולנו, שיאחד אותנו.

באמת, איך? איך אפשר? אני גר כאן במא"ש קרוב ל'שול', לומד בכולל 'אורות הנחל', ויש לי קצת זמן מיותר אחרי מעריב... [גם אם לא, הרי אני מילא לא קם חצות...]. ולכן אני הולך לחברות. אבל הוא גר שמה ב'גוש שמונים' או ברמות, ומיד אחרי מעריב צריך לרוץ לתפוס את האוטובוס... מתי יש לו זמן לשבת עם החברים, להתחזק יחד בדברי רביה"ק?"...

אמנם כשיש 'גליון' עם במה פתוחה לכל אחד, בו יוכל כל אברך לכתוב את ה'נקודה השייך ללבו', וכל אחד יכול להעיר ולהאיר עליהם, וכולם יחד יקבלו את נקודות החברים, לקרוא, להתחדש, להתאחד ולהתחזק, יש תקווה שירבי אל המטרה הנכספת.

אדרבא! הוכיחו את עצמכם!

דיוק השמועה

ידוע הדבר שבשיחות וסיפורי צדיקים העוברים מפה לאוזן מצויים שינויים וסילופים לאין סוף, מחמת חוסר הדיוק של המעבירים, ואחר שעבר כמה אנשים "פנים חדשות באו לכאן" והשיחה \ הסיפור מסולף לגמרי. וכלשונו הזהב של ר' אברהם בר"נ:

"אשר רוב הסיפורים בעת משתה היין, אשר המספר עומד בין כוס שלישית לרביעית, והשומע יושב ומתנמנם, עד שיותר מתשעה חלקים בהם שקר, ומעט האמת מורכב ומשונה ומוחלף ומעורבב." (כוכבי אור-אנשי מוהר"ן הערה י"ט)

ראבר"נ עצמו היה מעביר שיחות וסיפורים באופן מדויק ביותר, וכשהיה מסופק באיזה סיפור או שהיה לו צל של ספק שמא המקור אינו מהימן, לא היה מוסרה כלל.

וכן רלו"צ בנדר ג"כ היה מעביר רק שיחות מדויקים ששמע מאנ"ש ובעיקר מראבר"נ.

במדור זה נעתיק בעז"ה שיחות ששמעו ע"י אנ"ש בפירוש מפי רלו"צ, או מקלטת ברורה שלו, למען דיוק השיחות.

...

ידוע המנהג הפשוט אצל אנ"ש להשתדל לא לשנות אפי" מים בבוקר קודם התפילה כמנהג רביה"ק עצמו.

בהקשר לזה ידועה בין אנ"ש שיחה מהבעש"ט שאמר: "כלאפצ"ן דעם דאווענען און נישט כלאפצ"ן די תה" (תרגום חפשי: עדיף שהתפילה תהיה מעורבת [מחוסרת שתית תה קודם לכן] מאשר לערבב [לשנות] את התה לפני התפילה).

...

רלו"צ סיפר שאנ"ש היו אומרים לפעמים לאברך צעיר: "דיין טלית איז נאך ני"י הטלית שלך עדיין חדשה. הכוונה היתה – לא התמלאה עדיין בדמעות.

...

רלו"צ היה בחורף תרע"ה במו"ב, ופגש זקנים שעוד הכירו זקנים שזכרו את הבעש"ט, וסיפרו שאצל הבעש"ט היה כ"כ חזק ענין תפילת 'ווינקין' שכשנסתלק הבעש"ט רצו לחזק את הדבר, סגרו כל יום את ביהכ"ס לאחר תפילת ווינקין שלא יתקיימו עוד מנינים.

אברך יקר!

אם עדיין אינך נמנה על משתתפי החבורות, הננו אליך בקריאה של חיבה! בוא והשתתף בגיבוש והאחדות שכבר החל בחבורות ונזכה לקבל ממך ותקבל ממנו חיות חדש בעבודת ד' והתקרבות לצדיק! בחר לך חבורה שבועית כלבבך!

חבורת יום א':

ב"שול" בבית צבי, אחר מעריב, באדייש, ע"י ר' ראובן שיף.
(לאברכים צעירים בני שנה שנה ושלישית)

חבורת יום ב':

בבית ר' אליעזר קירשבוים, אחר מעריב, באדייש, ע"י ר' שמעון צבי שפירא.

חבורת יום ג':

כל שבוע בבית א' מחברי החבורה, אחר מעריב, בלשה"ק, שיחת חברים ביחד.
פרטים ר' חיים צ"צ"ק 05484-85412.

חבורת יום ד':

ב"שול" בבית צבי, באדייש, אחר מעריב, ע"י ר' ראובן שיף
(לאברכים בני שנה ראשונה)

שיעור בעבודת ד' ע"פ דרך רבינו הק':

יום א' בשעה 2:30 בצהריים בלשה"ק
ר' אליעזר חשין, בבית ר' יחיאל צוקר 05731-55472.

שיעור בעמוד היומי בליקו"מ:

מידי יום בשעה 4:00 אחה"צ ב"שול" באדייש
מפי הר"ר נחום דוב שפירא שליט"א.

כאשר קיבצנו כעמיד גורנה את שמות האברכים השייכים לחבורות והנולים אליהם נדהמנו כשהמספר עבר את ה-130 אברכים.

אפשר בהחלט לפתוח עוד כמה חבורות אם תיענו לקריאתנו!

רק אתם החזיקו עצמכם יחד אז תהיו אנשים כשרים.

פינת ההודעות

האיחוד זה עתה קורם עור וגידים, ומתעתד בעוה"ש"ת להרבות פעילויות רבות של אחדות, כגון 'שבת התאחדות' ועוד ועוד. נקוה שהפי"ד' בדינו יצליח. כל מי שיש לו רעיון \ הצעה \ עזרה, מתבקש לפנות להר"ר שמואל גודלביסקי, או בטל' 0548485412

...

למערכת דרוש בדחיפות קלדן מתגבד שיקדיש לטובת גליונו כחצי שעה לגליון.

...

בחודשים הקרובים תחל אי"ה נסיעה קבועה להתבודדות כל יום אחר תפילת ערבית, הו"ן מהנסיעות הקבועות בחצות וב-3 לפנ"ב. התכנית מתקדמת ברצינות, פרטים יבואו בעז"ה.

התודה והברכה

להר"ר אליעזר קירשנבוים הי"ד ומשפחתו החשובה שיחיו על התמסרותם הנפלאה זה כעשר שנים בנתינת ביתם לטובת החבורות מדי שבוע בשבוע.

משום הלב
האברכים מחבורת יום שני

ברכת מזל מזוב חמה ולבבית לחברי ילוי היקרים:

ר' דוב צוקר
ר' אהרון צוקר
ר' חיים דרוק
ר' מנדל פיין
ר' פנחס ויינשטיין
לנשואיהם בשעמו"מ.

ר' שמואל
מאיר
בר"ש ברי"ן
אנשין
להולדת הבת

ר' משה דוד
אנשין
להולדת הבת

ר' יוסף
ברא"ל
שפירא
להולדת הבן

ר' רפאל
ויסקי
להולדת הבן

הר"ר שמעון
צבי שפירא
שליט"א
לאירוסיו בתו
עב"ג נ"י